

Псалам 41.

За крај, за поуку, синова Корејевих, (Псалам)

2. КАО ШТО чезне јелен за изворима вода,
тако чезне душа моја Теби, Боже.
3. Жедна је душа моја за Богом Живим;
кад ћу доћи и јавити се лицу Божијем?
4. Бише ми сузе моје хлеб мој дан и ноћ,
када ми говораху сваки дан: Где је Бог твој?
5. Тога се сетих и излих на се душу своју;
јер ћу проћи кроз место шатора дивног, до дома Божијег,
с гласом радости и исповедања одјека празнујућег.
6. Зашто си жалосна, душо моја, и зашто ме смућујеш?
уздај се у Бога, јер ћу се исповедати Њему -
Спасењу лица мога и Богу моме.
7. У мени се самоме узбуни душа моја;
тога ради споменух Те од земље Јорданске и Ермонске, од горе мале.
8. Бездан бездну призива гласом слапова Твојих;
сва узвишења Твоја и таласи Твоји дођоше на ме.
9. Дању ће заповедати Господ милост Своју,
и ноћу је песма Његова код мене,
и молитва Богу живота мога.
10. Рећи ћу Богу: Заштитник мој јеси (Ти), зашто си ме заборавио?
И зашто сетујући ходим када (ме) тлачи непријатељ мој?
11. Када се крше кости моје ругаху ми се мучитељи моји,
када ми говоре свакога дана: Где је Бог твој?
12. Зашто си жалосна, душо моја,и зашто ме смућујеш?
Уздај се у Бога, јер ћу се исповедати Њему -
Спасењу лица мога и Богу моме.